


HEBREERNE, KAPITTEL TO ¹

 ...?...var her og underviste og gledet meg over ... [Tomt område på lydbåndet—Red.] Og nå den første Hebreerboken, fant vi ut at er Paulus, eller vi tror det. Teologene er uenige; de vet overhodet ikke hvilken, eller hvem som skrev Det. Men jeg tror at alle som i det minste har en liten åndelig forståelse, vil se at dette er Paulus. Så—så de fleste skribentene tror at dette er Paulus. Og hvordan han . . .

² I det første kapitlet fant vi ut at det opphøyde Herren Jesus. Åh, hvordan han utla det, for å vise det ved—ved opplevelsen han hadde hatt på veien til Damaskus. Nå, Paulus var en ekte teolog til å begynne med. Paulus var opplært under Gamaliel, en av de beste lærerne på den tiden. Og han var smart og intelligent og var en virkelig skarp Bibellærd.

³ Og jeg fant ut dette, da han var på vei ned til Damaskus med brev i lommen, for å arrestere alle de som var på den velsignede gamle Evangelieveien, var mannen oppriktig. Men jeg har alltid trodd at fra det øyeblikket Paulus så Stefanus dø, så tror jeg det må ha gjort sterkt inntrykk på ham. Da han samtykket i Stefanus' død og holdt kappene til dem som steinet ham, så var Paulus skyldig i Stefanus' blod. Og han bekjente og sa: "Jeg er ikke engang verdig", sa, "fordi jeg utgytte blodet til Hans—til Hans, martyren Stefanus." For han var vitne til det.

⁴ Og hvis du er vitne til noe, er du like skyldig som å ha tatt del i det. Så hvis vi vitner og sier: "Åh, ja, de burde ikke ha gjort det, dette *så-og-så*", vær forsiktig med hva du sier, for du er skyldig i måten du dømmer på. Om du ikke kan avgjøre det, så ikke si noe, bare la det være i fred. Så når du vitner at du er en kristen, så er du skyldig. Skjønner? Du er skyldig i å være en kristen, og du må leve etter det. Og når Gud gir et—et løfte i Bibelen . . . Jeg ser en mann her i en rullestol. Når Gud gir et løfte, er Han skyldig til det Løftet hvis Han ikke lar det skje. Han, Gud er ansvarlig når Han gir et løfte. Og Skriftene er skyldige inntil De er oppfylt. Skjønner? De er—De er der som et—som et utsagn som Gud har gitt. Og Det må bli oppfylt ellers er Gud skyldig. Skjønner?

⁵ Og så Paulus, som var en lærer, kom nedover veien til Damaskus den dagen, omtrent midt på dagen, antar jeg. Det var et stort Lys som skinte fra Himmelen, og Det blindet ham, og han—han falt til bakken. Og han sa han ønsket å vite Hvem det var. Han sa at en Stemme talte og sa: "Saul, Saul, hvorfor forfølger du Meg?" Jeg tror det er det 8. kapitlet av Apostlenes gjerninger.

Og han sa: "Hvem er Det jeg forfølger?"

⁶ Og Stemmen kom tilbake og sa: "Jeg er Jesus." Åh! "Jeg er Jesus, og det blir hardt for deg å stampe mot broddene." Og hva var Jesus da? Jesus, Han var Lyset, bare et stort Lys som skinte klart.

⁷ Nå, for å oppmuntre oss og danne et grunnlag her. Hvordan kunne Han være et Lys når Han var en Mann? Nå, ingen . . .

Det var en gruppe soldater sammen med Paulus, tempelvakter, som dro dit for å arrestere. Paulus var øverste leder. Og de dro ned for å arrestere disse menneskene, for deres kampanjer og så videre, og for det religiøse håpet som lå i dem.

⁸ Men, nå, her var Jesus som et stort Lys. Nå, hvis dere husker, i begynnelsen var Jesus et Lys. Jesus var Logos som kom fra Gud. Og Han var . . . Han var Paktens Engel som ledet Israels barn gjennom ørkenen. Og Han var Ildstøtten som de så på. Og Han var . . . Og da Han var her på jorden, sa Han: "Jeg kom fra Gud, og Jeg går tilbake til Gud." Så dersom Han kom fra en Ildstøtte til en Mann, så hvis Han kom tilbake dit Han var, vendte Han tilbake til et Lys igjen. Og der var Han da Paulus så Ham, Han var et Lys.

⁹ Nå, alle de soldatene som var med Paulus, så ikke Lyset. Er det da mulig at en kan se Det og de andre ikke ser Det? Ja visst. Ja vel. Han, Paulus, så Det, men de andre så ikke Lyset.

¹⁰ Nå, da Peter var i fengsel, så finner vi ut at dette Lyset kom inn i fengselet og åpnet dørene. Og han ble . . . Det Lyset blindet resten av vaktene mens de gikk ut, da Peter gikk ut. Og da han kom til døren, åpnet den seg stille og lukket seg bak ham. Fra det indre fangehullet gikk han til den ytre døren. Den åpnet seg av seg selv, lukket seg stille. Og så gikk han til åpningen, gikk ut i bygaten. Og han gned seg i øynene som om han sa: "Drømte jeg?" Han visste ikke hva som hadde skjedd. Men Herrens Engel, den samme Engelen som var Ildstøtten som førte Moses til havet og åpnet det opp, åh, og Dødehavet . . . Rødehavet demmet seg opp på begge sider, og Israel gikk over.

¹¹ Og da de kom til den brusende Jordan, gjorde Han Seg ikke synlig der. Men Han var der, for Han bare åpnet den opp. Og de gikk over i april, når slettene er helt fulle av vann. Og Han holdt tilbake våren, og Han forhindret snøen i å smelte, for den steg ikke bare høyere og høyere; den bare stanset. Det er vår Jehova. Det er vår Herre Jesus. Bare stanset; og de gikk over på tørr grunn.

¹² Nå, Gud lovet at Han ville ta hånd om dem, så Han var forpliktet til Sitt løfte. Nå, Paulus, som var klar over disse tingene og kjente til dem, han var privilegert, fordi Gud talte direkte til Paulus. Han talte ikke til soldatene som var med ham. Han talte kun til Paulus.

13 Nå, da—da Herrens Engel kom ned i form av en stjerne; og stjerneklukkerne, de vise menn fra India, så den Stjernen og fulgte Den i hundrevis av miles. Og Den gikk over ethvert observatorium, fordi de beregnet tiden ved hjelp av stjernene. Og ingen så den Stjernen utenom de vise menn. Åh, du store! Gjør ikke det deg begeistret?

14 Så, du ser, Gud handler ikke med organisasjoner. Han handler ikke med grupper av mennesker. Han handler med enkeltpersoner. Han åpenbarer Seg Selv for enkeltpersoner. Og nå—nå for å si dette, ikke dette . . . Gud kjenner mitt hjerte. Og ikke for å si dette om egen person, personlig ros; nå, bare for å være noe. Men visste dere at den samme Gud, den samme Jesus er med oss denne morgenen? Vet dere at hver enkelt av dere har et lite, personlig vitnesbyrd om det akkurat nå, at Han er her? Og er . . . Han har gjort noe for oss i denne tid som Han ikke har gjort i andre tider; Han lot et Fotografi bli tatt av Seg i denne tid. Vi har Det hengende rett *der*. Skjønner? Ildstøtten, den samme Herre Jesus.

15 Følg med på hvordan Han arbeider nå. Hvis Han er den samme Herre Jesus, vil Han gjøre de samme tingene, for Bibelen sier: "Han er den samme i går, i dag og for evig."

16 Nå, før Paulus ville bekjentgjøre noe, om dette var rett eller galt, dro han først ned til Egypt og brukte tre år på å finne ut om det var etter Skriften eller ikke. Visste dere det? Etter Paulus' omvendelse, dro han ned til Egypt i tre år. Der bodde han, og det var der han lærte denne store visdommen.

17 Nå, ikke i det hele tatt som noen sammenligning, jeg viser dere bare hvordan Den Hellige Ånd fremdeles er den samme. Nå, menigheten min her husker, for mange år siden, da denne Engelen kom til syne og viste ting. Jeg var litt skeptisk til Det. Alle dere vet det, dere som har vært med lenge. Hvis dere . . . Hvis det er riktig, løft opp hånden din, når du har hørt det. Ja. Se, se på menigheten, fremdeles, fra de som har vært med lenge. Skjønner? Jeg var skeptisk fordi predikanter fortalte meg at Det var av djevelen. Og jeg trodde det på en måte, men jeg ventet. Jeg ville ikke si noe om Det.

18 Men, åh, velsignet være Herrens Navn! En kveld der ute, kom Han ned, en Engel, og åpenbarte Det i Skriftene, at Han var. Og da jeg så Det i Skriftene, kunngjorde jeg Det over hele verden, Budskapet.

19 Derfra kom Oral Roberts, A. A. Allen, Tommy Osborn, Tommy Hicks og så videre. Skjønner? Det er et Budskap til folket.

20 Og Jesus er den samme i går, i dag og for evig. Det er Skriftlig, Han er den samme. Han gjør det samme. Han er den samme. Og Han utvirker det samme. Han manifesterer Seg Selv på samme måte. Og Han er her denne morgenen, den samme. Nå ser vi

Ham kanskje; kanskje ikke. Hva enn det er, har vi et vitnesbyrd akkurat nå at Han er her.

²¹ Nå, vi finner ut at, Paulus, etter denne opplevelsen og nedskrivelsen av disse brevene, de fleste av dem fra fengsel, han hadde sammenlignet Det gamle og Det nye testamentet. Husk nå, den siste forfatteren av denne Bibelen, ved inspirasjon, Gud kom ned og sa til ham: “Om noen legger noe til Det eller tar noe bort fra Det, det samme vil bli tatt bort fra Livets Bok for ham.” Så vi må ikke våge å legge noe til Det. Åh, Det må være som Det er, må ikke bli lagt noe til Det. Og vi må stride for alt som er i Det. Jeg vil ikke ha noe mer, og jeg vil ikke ha noe mindre. Jeg vil bare ha hva Det sier.

²² Nå, denne Hebreerboken, grunnen til at jeg har valgt Den; én hensikt, én ting; dette brevet: “Kjære broder Branham”, og så videre. Og jeg—jeg, vi ønsker å holde oss til Ordet.

²³ Nå, det første kapitlet var å opphøye Jesus, så Han er Hovedpersonen. Og Paulus lot oss vite, her om kvelden, at Han var i den store begynnelsen. Og vi fant ut at Han ikke var ringere enn “Melkisedek, Salems Konge”, den Store i det 7. kapitlet.

²⁴ Og nå, denne morgenen nærmer vi oss Ham fra et annet—annet ståsted, fra det 2. kapitlet. Nå, senere gir Paulus oss dette store, fantastiske Budskapet som opphøyer Jesus, “Og gjorde til og med Englene å tilbe Ham.” Og jeg tenker, her borte, slik som jorden, hvor gammel den er: “Og Han vil brette den sammen som et klesplagg, men de skal forgå, men Du forblir.”

²⁵ Og over i det 2. kapitlet, eller det 2. verset tror jeg det er: “Har Han i disse dager talt til oss ved Sin Sønn.” Og se: “I tidligere tider og på mange måter talte Han ved profetene.” Vi gikk gjennom det og fant ut hva profetene var, og hvordan Gud brakte Sitt Budskap ved profetene. “Men i denne siste tid har Han talt til oss ved Sin Sønn, Jesus, ved Den Hellige Ånd. Han talte ved profetene da.” Så gikk vi tilbake og fant ut at alle disse profetene hadde Kristi Ånd i seg.

²⁶ Vi gikk tilbake til Josef og fant ut at han var et fullkomment bilde på Kristus. Gikk tilbake til Moses og fant ut at han var et fullkomment bilde på Kristus. Så kom vi ned til David til og med. Og da David ble forkastet i Jerusalem, uten å vite hvorfor, men han gikk opp på fjellet og så seg tilbake på Oljeberget og gråt over Jerusalem fordi han var forkastet. Åtte hundre år senere ble Davids Sønn forkastet som Konge i Jerusalem, og Han satt på det samme fjellet og gråt. Åh, Kristi Ånd handler med enkelt personer!

²⁷ Nå, Paulus begynner med å si:

Derfor må vi gi desto større akt på det vi har hørt, . . .

²⁸ 2. kapitlet, nå, begynner vi.

Derfor må vi gi desto større akt på det vi har hørt, for . . . vi ikke skal drive bort.

²⁹ Åh, må Gud gjøre dette tabernaklet oppmerksom på det denne morgenen. Jeg ber om at Den Hellige Ånd må la det synke dypt ned i hjertene deres. “Vi må gi desto større akt på det vi har hørt.” Hva slags mennesker burde vi være, når vi ser den store Jehova komme ned og gjøre de tingene som Han gjør, og ser at de samsvarer Skriftsted etter Skriftsted, at de er Sannheten? Og vi sitter noen ganger rundt som vorter på en stubbe og bare så likegyldige. Vi burde være opptatte hvert øyeblikk med å prøve å få mennesker til Kristus. Vi må være levende steiner. Vi skulle aldri være slappe som vi er. Vi går på møte, og vi ser Herren Jesus gjøre noe, eller—eller velsigne oss på en slik måte, og så går vi—vi tilbake og sier: “Veldig fint møte.”

³⁰ Nå, forkynnelsen av Ordet, vi gleder oss over det, men det er ikke hovedsaken. Det er det ikke. Vi skulle ikke bare tilbe Herren bare etter at vi er ferdige med å forkynne Ordet, slik vi vanligvis gjør, bare tilbe Ham. Det er underfullt. Men vi skulle tilbe Ham ethvert øyeblikk av vårt liv. Når vi er på jobb, skulle vi tilbe Ham. Hver gang muligheten byr seg, skal du tilbe Herren og vitne om Ham.

Hvis dere ser, noen av dere damer, ser en kvinne som lever galt, skal du tilbe Herren ved å ta henne til side og si: “Søster, det finnes et bedre liv enn dette.”

³¹ Dere menn på arbeid, når dere hører en mann misbruke Herrens Navn, bruk muligheten til å gå bort og ta ham i hånden og si: “Du, det finnes et bedre liv enn dette. Du skulle ikke bruke disse ordene.” Og fortell ham på en ydmyk og vennlig måte. Alle disse tingene er tilbedelse.

Og når vi ser noen syke, og legene sier at det ikke er mer som kan gjøres, bør vi tilbe Herren ved å si dem: “Det finnes en Gud i Himmelen som svarer på bønn.”

³² Og så når vi ser disse tingene skjer, og vi ser dem skjere ofte, skulle vi aldri la disse tingene gli bort. Vi bare lar det gli gjennom fingrene våre. Det er det som er galt med den store pinsemenigheten i dag. De har latt det viktigste gli gjennom fingrene, da de hadde det i hendene. Men se hva de har gjort, de har gjort som resten av menighetene. “De har slått inn på gjens- . . . på Korahs vei og gått til grunne; og Kains vei, og er gått under ved Korahs gjenstridighet.”

³³ De har organisert seg. I stedet for å ha et broderskap der vi alle kunne være ett, har de organisert seg. Dannet små organisasjoner og små ismer, og sprang derfra og bare brøt opp broderskapet. Og hvis dere ikke passer på, vil baptistene og presbyterianerne motta det, fordi: “Gud kan oppreise barn for Abraham av disse steinene.” Og vi har—vi har latt det gli bort fra oss ved å ikke være forent.

³⁴ Hvorfor tapte indianerne dette landet til den hvite mann? Det er fordi de ikke var forent. Hvis de hadde dannet én stor frontlinje . . . Men de kjempet mot hverandre. De ville ha holdt stand om de alle hadde kommet sammen.

³⁵ Hvordan kommer vi til å miste det? Fordi vi ikke er forent. Hvordan vi mister vår erfaring med Gud, er fordi vi splitter oss. Vi etablerer en og kaller *denne* metodisten og *denne* baptisten og *denne Assemblies* og *denne* Oneness og *denne noe annet* og church of God og Nasareerne, Pilgrim Holiness. Vi splitter Kristi Legeme. Vi skulle aldri være splittet. Vi kan ha ulike ideer, men la oss ha ett hjerte brødre. Gud vil at vi skal være det. Han døde for hele Guds Menighet. Og vi ønsker ikke å være splittet.

Nå må vi gi desto større akt . . . så vi ikke driver bort.

For om det ord som var talt ved engler, viste seg å stå fast, . . .

³⁶ Hører dere Det? “For om det ord som var talt ved engler . . .” Nå, *engel* er “budbæreren”. Ordet *engel* betyr “en budbærer”. Og gikk nettopp gjennom i den første boken her: “Gud, Han som i tidligere tider og på mange måter, talte til fedrene gjennom profetene.” Det var Guds budbærere. Og de var, hvis de var Guds budbærere, var de Guds engler. En budbærer er en engel; eller en engel er en budbærer, rettere sagt.

³⁷ En budbærer! Du er en budbærer denne morgenen. Du er . . . Du er en budbærer med gode nyheter eller en budbærer med dårlige nyheter. Åh, er det ikke vakkert, å vite at vi er ambassadører, at vi er engler, budbærerne om oppstandelsen? Og vi er Guds budbærere til den syndige verden, om at Kristus lever. I våre hjerter lever Han. I vår ånd lever Han. Og Han bringer oss fra syndens simple, fordervede liv og løfter oss opp og gir oss et “halleluja” i vår sjel, og gjør oss til nye skapninger. Vi er budbærere, Paktens engler. Hvor underfullt!

³⁸ Og nå, i Det gamle testamentet: “For—for om det ord talt ved engler stod fast”, så må det være rett. I Det gamle testamentet, før en profets ord kunne manifesteres, måtte det undersøkes og stadfestes. De tok ikke lett på det, slik vi gjør i dag.

³⁹ Bare går ut og har alle slags følelser eller noe annet: “Åh, ære være Gud, der er det!” Du tar feil.

Bibelen sier at: “I de siste dager vil djevelen etterligne kristendommen så likt, at det vil forføre selv de Utvalgte om det var mulig.” Det er riktig. Så vi må prøve det.

⁴⁰ Og hvordan prøvde de det på deres tid? Ved Urim Tummim. Brystplaten til Aron, som inneholdt disse steinene: karbunkel, jaspis, diamant, rubin, safir. Alle disse steinene som symboliserte fødselen til disse tolv patriarkene, var i Arons brystplate. Og når en profet profeterte, og det hellige Lyset lyste på det, sa Gud: “Det er Sannheten.” Men uansett hvor ekte det virket, dersom

det ikke lyste over det, var det ikke Sannheten. Så Urim Tummim var en del av det presteskapet.

41 Men denne Bibelen er Guds Urim Tummim i dag. Og når en profet profeterer, må det absolutt reflektere med Bibelen. Da taler Gud, så kommer Gud ned og stadfester Det.

42 Åh, hvor jeg kan prise Gud i dag! Jeg husker en annen søndag morgen, omtrent som denne, da jeg tok farvel med tabernaklet. Og dere gråt og ba meg om å ikke dra. Men så talte jeg over David og Goliat, og hvordan dere ville møte den kalde, likegyldige verden som sier at miraklenes dager er over.

43 Jeg sa: “Det er én stor kjempe, og så snart vi kan slakte ham, vil resten av dem fatte mot.” Og Herren innfridde det. Og så kom det en Oral Roberts, og en Jagers, og så videre, som trakk Sverdet, og vi drev fienden ut av landet, lukket munnene deres. De kan ikke si at mirakler ikke skjer, for her er de. Ja visst. Guds Ord er Ewig. Det lyste på Urim. Det lyste i Ordet, det er Hans Urim Tummim. Og da det lyste på Det, var det sikkert.

Og til alle som er trengende, hvis du er en synder, vil du vite hvordan du blir frelst: “Tro på Herren Jesus Kristus.”

44 I dag har vi så mange ting du må gjøre: “Må starte med blanke ark. Du må gjøre *dette* og gjøre *det* for å bli frelst.”

Jeg tenker på fangevokteren fra Filippi, da denne fangevokteren spurte Paulus: “Hva må jeg gjøre for å bli frelst?”

Hadde det vært deg eller meg, ville vi fortalte ham de tingene han *ikke* burde gjøre. “Du bør slutte å drikke. Du bør slutte å gamble, gamblingen din—din. Du bør slutte med *dette*. Du bør slutte med *det*.”

Paulus fortalte ham ikke det. Han fortalte ham bare de tingene han *skulle* gjøre. “Tro på Herren Jesus Kristus, og du skal bli frelst.”

45 Nå: “Den som hører Mine Ord og tror på Ham som har sendt Meg, har evig Liv.” Det er Urim Tummim som lyser, Johannes 5, 24: “Jeg er Herren som helbreder alle dine sykdommer.” Jakob 5, 14: “Tilkall de eldste, salv dem med olje, troens bønn skal redde den syke.” Urim lyste. Skjønner? Det er Guds Ewige Ord.

46 Jeg bryr meg ikke om hvor mange ateistiske, ugudelige, agnostikere, skeptikere som står fram. Gud vil stå ved Sitt Ord. Han lovet at Han ville gjøre det.

47 “Og vi burde gi desto større akt på det vi har hørt, for at vi ikke skal drive bort. For om det ord som var talt ved engler (profetene), stod fast . . .” Gjorde de? Vi kunne bruke en uke på dette.

48 Stod det fast da Moses talte? Det gjorde det absolutt.

Hva med Elias da han satt på toppen av fjellet? Herren sa til ham: “Gå opp dit, Elias. Jeg vil være der sammen med deg;

ønsker litt fellesskap.” Gud liker å ha fellesskap med Sitt folk. Men vi står ikke lenge nok i ro til at Han kan ha fellesskap med oss. Vi er så opptatt med å fare omkring fra sted til sted, og så mye. “Sitt stille, Elias.” Han ønsket tre år og seks måneder med fellesskap. Vi kan knapt gi Ham tre minutter. Tre år og seks måneder med uavbrutt fellesskap. Åh, jeg elsker det! Sa: “Vær ikke bekymret for matlagingen; vi har allerede ordnet det. Kråkene vil gi deg mat. Og alt kommer til å bli bra. Jeg ønsker bare litt fellesskap.” Denne gamle profeten, Elias, satt der oppe på toppen av fjellet mens han hadde fellesskap med Gud, vel, kapteinen sa: “Jeg tror jeg vil dra opp og få tak i ham.” Nå, prøv aldri å bryte det fellesskapet.

⁴⁹ Så kom kapteinen opp med den store hæren sin på femti mann. Og han sa: “Jeg—jeg—jeg kommer for å ta deg, Elias.”

⁵⁰ Og Elias reiste seg. Vær forsiktig, her er Herrens profet! Han sa: “Hvis jeg er en Herrens tjener, la ild komme fra himmelen og fortære dere.” Og ned kom ilden. Kapteinen sa . . .

⁵¹ “Åh, vet dere hva?” Kongen, rettere sagt, sa: “Det var sannsynligvis et—et lynnedslag, bare lynet som nettopp passerte, og det slo dem ned. Jeg vil sende femti til.”

⁵² Elias stod opp, en av englene, hans ord står fast. Han måtte gi en rettferdig gjengjeldelse for alt som var gjort galt. Han sa: “Hvis jeg er Herrens tjener, la ilden komme.” Og de andre femti ble fortært. Ja vel. Enhver straff!

For om det ord som var talt ved engler, stod fast, og hver overtredelse og ulydighet fikk en rettferdig straff . . .

⁵³ Nå, her er en stor ting, det neste verset.

Hvordan skal da vi slippe unna, . . .

⁵⁴ “Hvordan skal vi slippe unna?” Dersom Elias’ røst brakte ødeleggelse fordi han var en Herrens engel, hvordan kan vi slippe unna når Kristi Røst taler ut? Eller hvordan kan vi mislykkes når du er blitt bedt for, dersom det er Kristi Røst? Hvis Kristus ordinerte Sin Menighet til å be for de syke, og Menigheten gjør det Han sier Han . . . at de skal gjøre, da hvordan kan Det da mislykkes? Det kan ikke. Du kan mislykkes, men Det kan ikke mislykkes. Og så lenge du holder deg til Det, vil Det føre deg gjennom.

⁵⁵ Hvis du mislykkes, har du mislyktes i deg selv. Du bare vender deg bort Ordet. Men så lenge du holder deg til Ordet, kan Det ikke mislykkes. For profetenes ord gjorde så-og-så, hvor mye mer vil ikke Kristi Ord være?

Hvordan skal vi slippe unna om vi forakter en så stor frelse? I begynnelsen ble den først forkynt for oss av Herren, og den ble stadfestet for oss av dem som hadde hørt Ham.

56 Tenk på Det, forkynt av Herren. Hvor mange ganger kunne vi gå tilbake? Hvor vi kunne stanse akkurat her i en time? Da Jesus kom, Han er den samme i går, i dag og for evig.

57 Husk nå, det ble først forkynt av Jesus Selv og deretter ble det bekreftet av dem som hørte Ham. Lytt nå til Ham.

58 Da Han kom til jorden, gjorde Han ikke krav på å være en helbreder. Han sa: “Det er ikke Meg som gjør gjerningene; det er Min Far som bor i Meg. Han gjør gjerningene. Sønnen kan ikke gjøre noe av Seg Selv, men det Han ser Faderen gjøre”, Johannes 5,19.

59 Se da Filip kom til Ham. Natanael . . . Etter Filips omvendelse gikk han og fikk tak i Natanael. Sa: “Kom, se Hvem vi fant: Jesus fra Nasaret, Josefs Sønn.”

60 Og han sa: “Kan det komme noe godt fra Nasaret?”

61 Sa: “Kom, se.” Det er slik du blir overbevist: prøv Det. Kom og se. Åh, det er det beste jeg noen gang har hørt. Kom og finn det ut selv. Ikke stå utenfor sidelinjen for å kritisere, men: “Prøv alt og hold fast på det gode.” Kom og se.

62 De gikk nedover veien og snakket. Da han nærmet seg Herren Jesu Nærvær, sa Han til ham: “Se en israelitt som det ikke er svik i.”

63 Det gjorde ham omtrent helt målløs. Han så seg rundt og sa: “Vel, Rabbi, hvor kjenner Du meg fra? Du har aldri sett meg. Hvordan kjenner Du meg?” Filip sa . . .

64 “Før, eller da han kalte . . .” Sa: “Før Filip kalte på deg, i går, da du var under fikentreet, så Jeg deg.” Amen.

65 Han sa: “Du er Guds Sønn. Du er Israels Konge.”

66 En kvinne kom inn i Hans Nærvær, og Han sa: “Gå og hent mannen din.”

Hun sa: “Jeg har ingen.”

67 Sa: “Det er riktig. Du har hatt fem, og den du lever med nå er ikke din. Du fortalte sannheten.” Tenk på det.

68 Hun sa: “Herre, jeg ser at Du er en Profet. For vi vet at når Messias kommer, vil Han fortelle oss alle ting.”

69 Han sa: “Jeg er Han som snakker med deg.”

70 Og hun løp og fortalte menneskene i byen: “Kom, se en Mann som har fortalt meg alt jeg har gjort. Er ikke dette Messias?” Dette ble talt av Herren.

71 Hva skjedde? Jesus sa før Han dro: “De tingene Jeg gjør, skal dere gjøre også.” Stemmer det? “De tingene Jeg gjør, skal dere gjøre også, til og med mer enn dette, for Jeg går til Faderen.” Åh, jeg kan se dem idet de gikk ut overalt. Markus 16: “Gikk ut og forkynte overalt; Herren virket med dem og stadfestet Ordet.”

Og her formidlet Paulus det samme. Han sa at Evangeliet først ble forkynt av Jesus og ble bekreftet for oss av dem som hørte Ham. Det er Grunnsteinen. Åh, velsignet være Herrens Navn! Det er Grunnsteinen.

⁷² Og tenk, to tusen år har gått. Ateister har stått fram og vantro og skeptikere og agnostikere. Men i dag bekrefter den samme Jesus Sitt Ord på den samme måten av dem som hører Ham. “Høre Ham”, betyr ikke bare å høre en preken. Det betyr, høre *Ham*. Ja.

⁷³ Hvordan skal vi slippe unna? Hvor er vår redning? Åh, du sier: “Velsignet være Gud, jeg tilhører metodistkirken. Jeg er en presbyterianer. Jeg er en pinsevenn.” Det har ingenting med Det å gjøre. Og du står på sidelinjen og kaller Det “spiritisme eller en eller annen tankeoverføring, eller en djevel” eller noe. De burde skamme seg!

⁷⁴ “Hvis hvert ord fra englene stod fast . . .” Jesus sa: “Det er ikke . . . En liten stund og verden ser Meg ikke lenger. Men dere skal se Meg, for Jeg vil være med dere, selv i dere, til tidsalderens ende.” Og når vi ser Ham komme ned og fortsetter å stadfeste Sitt Ord, hvordan skal vi slippe unna hvis vi støtter oss til en menighet eller en organisasjon eller denominasjon eller vår egen lille favoritt-teori? Du bør frigjøre deg. “For enhver synd fikk sin rettfærdige straff under englene, hvor mye mer når Guds Sønn taler fra Himlene, for å manifestere Sitt Ord! Hvordan skal vi slippe unna hvis vi ikke akter på en så stor frelse?” Åh, du! “Gud også . . .”

Fjerde verset:

Gud selv vitnet med, . . .

⁷⁵ Se på dette. Herren ga dem vitner. Åh, jeg er så glad for det! Herren ga vitnet.

⁷⁶ Se her. Da Elias satt på fjellet, sa han: “Hvis jeg er en Guds mann, la ilden falle fra Himmelen og fortære dere.” Gud vitnet med at han *var* en Guds mann.

Gud vitner alltid. Livet ditt vil være et vitne. Jeg vet ikke hva vitnesbyrdet ditt er, men livet ditt taler så høyt at stemmen din ikke kan høres. Men din—din levemåte, ditt hverdagsliv vil vitne om hva du er. Gud vitner om det. Ja. Den Hellige Ånd er et segl, og et segl berører begge sider av papiret. De ser deg stå *her* og ser deg når du drar. Ikke bare på møte, men i det daglige arbeidet. Du er forseglet på begge sider, på innsiden og utsiden. Ved gleden du har, og ved livet du lever, er du forseglet inni og utenpå, så du vet at du er frelst, og verden vet at du er frelst ved livet du lever, fordi Gud vitner om det. Velsignet være Hans Hellige Navn! Du store, jeg føler meg religiøs!

⁷⁷ Tenk på det, brødre der. Åh! “Mine får hører Min Røst, og en fremmed vil de ikke følge.” Åh, hvor våre navn er i Hans

håndflater! Det er foran Ham, dag og natt. Hans Ord er alltid foran Ham, Hans Løfte. Han kan ikke glemme det. Og Han elsker deg.

⁷⁸ Nå, Han vil vitne om Sine Egne. Om du ikke åpner munnen og sier et ord, vil verden vite at noe har skjedd med deg.

. . . vitner med, både ved tegn og under og ved mange slags mirakler og Den Hellige Ånds gaver, etter sin egen vilje?

⁷⁹ La oss bare ta ett Skriftsted nå før vi avslutter; på Pinsefestens Dag, da de mottok Den Hellige Ånd. Omtrent fire dager senere, gikk Peter gjennom Porten som heter Den fagre; han og Johannes. De sa: "Se på oss", til en mann. Og han sa: "Sølv eller gull har jeg ikke, men det jeg har, gir jeg deg. I Jesu Kristi Navn, stå opp og gå." Og mannen så opp og tvilte ikke noe på det. Han bare reiste seg og begynte å gå. De var uvitende og ulærde menn. Men Bibelen sier: "De måtte gi akt på dem, for de skjønnte at de hadde vært sammen med Jesus."

⁸⁰ Broder, når verden vet at du har vært sammen med Jesus, når du kan leve et slikt uforfalsket liv i denne nåværende verden og i dette mørket, slik at verden vet og kan se at du har vært sammen med Jesus; når en simpel, tarvelig prostituert fra gaten kan bli en dame, rensset i Lammets Blod; så vitner Gud om at Han lever.

⁸¹ Ta en fyllik, som er så simpel at han ville være utro mot sin kone, at han ville mishandle barna sine og bruke pengene som skulle vært mat på bordet på en prostituert. La ham komme til Jesus en gang, du vil se ham komme tilbake, som Legion, som var ved sans og samling og påkledd, til barna sine og kona si og sine kjære. Ja visst.

⁸² For en tid tilbake, omtrent førti år siden, da verdens religioner samlet seg, og forskjellige mennesker sto opp og snakket. Og muhammedaneren snakket for den muslimske religionen. Jainisten talte for jainismen; buddhisten for de fra Buddha. Og da den lille legen, jeg glemmer hva etternavnet hans var akkurat nå, jeg visste navnet hans, men jeg har glemt det, han talte for å representere kristendommen, og han fortalte historien om Lady Maccabee fra Oklahoma, i Amerika.

Hun var så beryktet og foraktelig at selv når de dro for å drepe henne, ville de ikke engang legge hendene sine på henne, hun var så vulgær og ussel. De arresterte henne og anklaget henne for: å røyke en sigar; kjørte en postvogn; og brøt lovene, nedtegnet i Oklahoma, da hun kom gjennom gatene og kjørte fire hester. Og hun var så slem og så skitten at samfunnet ikke engang ville være i nærheten av der hun var; så ille at da bødlene skulle henrette henne, nektet de å henge henne. De bare helte tjære og fjær på henne slik at hun kunne dø.

Og da denne lille predikanten fortalte historien hennes på en slik måte, og folk satt på kanten av stolene sine for å høre hva det

neste han kom til å si. Og da han kom til det: veldig ussel, skitten, simpel, at ikke engang loven ville ha noe med henne å gjøre, hun var så ussel. Selv helvetes djevel ville kanskje ha avvist en slik person, slik han fortalte historien. Så sa han: "Mine herrer fra verdens religioner, har din religion noe som kunne rense Lady Maccabees hender?"

⁸³ Alle satt stille. Så klappet han i hendene sine og hoppet opp i luften. Han sa: "Ære være Gud! Jesu Kristi Blod vil ikke bare rense hendene hennes, men Det vil rense hennes hjerte og gjøre henne til Hans Brud." Jeg sier dere:

Å nåde stor! Hvor skjønt det lyder,
Som frelste et vrak som meg!
En gang var jeg fortapt, men nå er jeg funnet,
Jeg var blind, men nå ser jeg.

Det var nåde som lærte mitt hjerte å frykte,
Det var nåde som fridde meg fra frykten;
Hvor dyrebar var nåden
Den stund jeg kom til tro!

⁸⁴ Ja visst. "Hvordan skal vi komme unna, hvis vi ikke akter på slikt?" Unnlater du å spise, vil du dø. Unnlater du å ikke svinge rundt et hjørne, vil du krasje. Unnlater du å melke kua, vil hun tørke ut. Forsømmer du tennene dine, vil du måtte trekke dem ut. Ja visst. Du må betale for din forsømmelse.

⁸⁵ Å Branham Tabernacle og dere besøkende, la meg si dere noe nå. Unnlater du å vitne om Guds herlighet, unnlater du å gi Gud pris og ære, vil du oppdage at du er blitt kald, formell og frafallen en av disse dager. Gi Gud pris. "Hvordan skal vi slippe unna om vi ikke akter på en så stor frelse?"

⁸⁶ Det begynner å bli sent. Jeg la nettopp merke til broder Thom, som kom inn bak der. Vi skal avslutte og fortsette i kveld, om Herren vil.

La oss be bare et øyeblikk.

⁸⁷ Vår Himmelske Far, Deg tilhører velsignelser og pris og heder og ære og visdom og makt og kraft for evig og evig. Åh, til Lammet som sitter på Tronen ble det gitt herredømme og riker, og alt ble overgitt i Hans hånd. Da Han oppstod fra de døde for vår rettferdiggjørelse, ropte Han til verden: "All makt i Himmelen og på jord er gitt i Min hånd. Gå derfor ut i all verden og forkynn Evangeliet."

Å kjære døende Lam, Ditt dyrebare Blod
Skal aldri miste sin kraft,
Inntil hele Guds forløste Menighet
Er frelst, for aldri å synde mer.

⁸⁸ Hjelp oss, som forkynnere, å se at vi trenger så mye; hvor vi må ha en kirke, vi må ha *dette*, vi må ha alt.


⁸⁹ Våre kvinner, før de kan gå på møte, og fortsatt kaller de seg kristne, så må de ha en bestemt kjole eller må være kledd så elegant.

Og predikanter må ha så mye penger før de kan komme, og alt må være *så-og-så*.

⁹⁰ Å Kristus, når jeg leser her, hvordan “de vandret omkring i saueskinn og geiteskinn, bodde i huler i jorden og grotter, de vandret omkring, under hard forfølgelse, og oppnådde likevel Troen”, under englers tjeneste, hvordan skal vi unnsnippe, når Herren Jesus har gitt oss fine hjem og biler og klær og mat, og vi klager, vi blir sittende, vi er late, vi gjør ingen anstrengelser for å gå ut og gjøre noe med det, hvordan kan vi slippe unna, Gud?

⁹¹ Åh, jeg ber om at Du må brenne gammeldags syndserkjennelse inn i ethvert hjerte denne morgenen, Herre, slik at folket kan komme i gang. La oss arbeide mens dagslyset skinner, fordi solen synker raskt. Og sivilisasjonen forsvinner, og det vil ikke være mer tid. Det vil gli over i Evigheten.

⁹² Å Gud, gi i dag at vi kan gå med en ny visjon, med visdom, med forståelse, til å vite hvordan møte syndere og føre dem til Kristus. Hør bønnen til Din tjener, Herre.

⁹³ Jeg spør om det er noen her som ikke kjenner Kristus som sin Frelser, vil du løfte hånden din og si: “Husk på meg, broder Branham”? Vil du bare løfte hånden din og si: “Husk på meg. Jeg ønsker å være en kristen. Jeg vil ikke utsette det lenger”? Gud velsigne deg bak der, sir. Noen andre? Si: “Jeg ønsker å løfte hånden min, broder Branham. Og jeg ønsker å ta imot Kristus som min Frelser, som jeg har utsatt hele tiden. Åh, jeg går i kirken, ja visst, jeg tilhører kirken.” 

HEBREERNE, KAPITTEL TO 1 NOR57-0825M
(Hebrews, Chapter Two 1)
HEBREERBREVET-SERIEN

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndag morgen den 25. august, 1957 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org